EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 98/5/EF

af 16. februar 1998

om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 49 og artikel 57, stk. 1 og stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 189 B ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 7 A indebærer det indre marked et område uden indre grænser, og i henhold til traktatens artikel 3, litra c), er fjernelsen af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne et af Fællesskabets mål; for medlemsstaternes statsborgere indebærer det bl.a. ret til at udøve et erhverv enten som selvstændig eller som lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvor de har erhvervet deres faglige kvalifikationer;

(2) en advokat, der er fuldt kvalificeret i en medlemsstat, kan allerede nu anmode om at få sit eksamensbevis anerkendt med henblik på at etablere sig i en anden medlemsstat for dér at udøve advokatvirksomhed under denne medlemsstats advokattitel i henhold til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ([4]); formålet med nævnte direktiv er at åbne mulighed for advokaters integration i advokaterhvervet i værtslandet, og det tager ikke sigte på at ændre de faglige regler, der gælder i værtslandet, eller at unddrage advokaten for anvendelsen af disse regler;

(3) medens nogle advokater hurtigt kan integreres i advokaterhvervet i værtslandet, navnlig ved at bestå den i direktiv 89/48/EØF omhandlede egnethedsprøve, bør andre fuldt kvalificerede advokater kunne opnå en sådan integration efter, at de i en periode har udøvet advokatvirksomhed i værtslandet under hjemlandets advokattitel, eller de bør kunne fortsætte deres virksomhed under hjemlandets advokattitel;

(4) denne periode skal give advokaten mulighed for at blive integreret i advokaterhvervet i værtslandet, efter at det er godtgjort, at han er i besiddelse af erhvervserfaring dér;

(5) det er berettiget, at en aktion på området gennemføres på fællesskabsplan, ikke alene fordi en sådan aktion i forhold til den generelle ordning for gensidig anerkendelse gør det lettere for advokater at blive integreret i advokaterhvervet i værtslandet, men også fordi den, ved at give advokater mulighed for varigt at udøve virksomhed i værtslandet under hjemlandets advokattitel, imødekommer behovet hos klienter, der på grund af øgede forretningsmellemværender som følge af navnlig det indre marked søger rådgivning i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, der ofte involverer international ret, EF-ret og national ret;

(6) en aktion på fællesskabsplan er også berettiget, fordi kun nogle få medlemsstater i dag tillader, at der på deres område udøves advokatvirksomhed — på anden måde end i form at tjenesteydelser — af advokater, der kommer fra andre medlemsstater, og som udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel; i de medlemsstater, hvor en sådan mulighed består, er de herfor gældende betingelser desuden meget forskellige, f.eks. hvad angår aktivitetsområde og pligten til at lade sig registrere hos myndighederne; så forskelligartede situationer fører til forskelsbehandling og konkurrenceforvridning mellem medlemsstaternes advokater og udgør en hindring for den frie bevægelighed; kun et direktiv, der fastsætter de nærmere betingelser for, at advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, kan udøve advokatvirksomhed — på anden måde end i form af tjenesteydelser — kan løse disse problemer og i samtlige medlemsstater give advokater og klienter de samme muligheder;

([1]) EFT C 128 af 24. 5. 1995, s. 6, og EFT C 355 af 25. 11. 1996, s. 19.
([2]) EFT C 256 af 2. 10. 1995, s. 14.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 19. juni 1996 (EFT C 198 af 8. 7. 1996, s. 85), Rådets fælles holdning af 24. juli 1997 (EFT C 297 af 29. 9. 1997, s. 6) og Europa-Parlamentets afgørelse af 19. november 1997. (Rådets afgørelse af 15. december 1997).
([4]) EFT L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

(7) dette direktiv indeholder i overensstemmelse med sit formål ikke regler vedrørende rent interne forhold, og det berører kun nationale faglige regler i det omfang, det er nødvendigt for faktisk at nå det tilsigtede mål; direktivet griber navnlig ikke ind i nationale regler vedrørende adgang til og udøvelse af advokatvirksomhed under værtslandets advokattitel;

(8) advokater, der er omfattet af dette direktiv, bør være forpligtet til at lade sig registrere hos værtslandets kompetente myndighed, for at denne kan sikre sig, at advokaterne overholder de faglige og etiske regler, som gælder i værtslandet; denne registrerings retsvirkninger med hensyn til, i hvilke retskredse og for hvilke instanser og domstole advokaterne har møderet, bestemmes af den lovgivning, der gælder for værtslandets advokater;

(9) advokater, der endnu ikke er integreret i advokaterhvervet i værtslandet, skal i denne medlemsstat udøve deres virksomhed under hjemlandets advokattitel for derved at sikre forbrugerne fyldestgørende information og gøre det muligt at sondre mellem disse advokater og værtslandets advokater, der udøver virksomhed under værtslandets advokattitel;

(10) advokater, der er omfattet af dette direktiv, bør have mulighed for at rådgive om navnlig hjemlandets retssystem, EF-ret, international ret og værtslandets retssystem; for så vidt angår udveksling af tjenesteydelser var dette allerede tilladt i henhold til Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser [1]; det bør dog ligesom i direktiv 77/249/EØF fastsættes, at oprettelsen af visse retsgyldige dokumenter i forbindelse med fast ejendom og dødsboer kan udelukkes fra de aktiviteter, advokater kan udøve i Det Forenede Kongerige og i Irland under hjemlandets advokattitel; nærværende direktiv berører ikke de bestemmelser, der i en medlemsstat forbeholder visse aktiviteter for andre erhverv end advokaterhvervet; der bør ligeledes ligesom i direktiv 77/249/EØF gives værtslandet ret til at kræve, at en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, i forbindelse med repræsentation og forsvar af en klient for retten handler sammen med en lokal advokat; forpligtelsen til at handle sammen med en anden advokat anvendes som fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol, navnlig i dommen af 25. februar 1988 i sag 427/85 (Kommissionen mod Tyskland) [2];

(11) for at sikre, at retsvæsenet fungerer tilfredsstillende, bør medlemsstaterne have mulighed for gennem særbestemmelser at lade adgangen til deres øverste retsinstanser være forbeholdt specialiserede advokater uden derved at hindre integrationen af advokater fra medlemsstaterne, som måtte opfylde betingelserne;

(12) en advokat, der i værtslandet er registreret under hjemlandets advokattitel, skal forblive registreret hos hjemlandets kompetente myndighed for at kunne bevare sin titel som advokat og kunne benytte sig af dette direktiv; et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder er derfor nødvendigt, navnlig med henblik på eventuelle disciplinærsager;

(13) advokater, der er omfattet af dette direktiv, kan, uanset om de i hjemlandet udøver advokatvirksomhed som lønmodtager eller som selvstændig, i værtslandet udøve advokatvirksomhed som lønmodtager, i det omfang denne medlemsstat giver sine egne advokater mulighed herfor;

(14) dette direktiv giver advokater ret til at udøve virksomhed i en anden medlemsstat under hjemlandets advokattitel, men det er også formålet at gøre det lettere for advokater at opnå værtslandets advokattitel; det følger af traktatens artikel 48 og 52, som fortolket af Domstolen, at værtslandet altid har pligt til at tage hensyn til den erhvervserfaring, der er opnået på dets område; efter tre års faktisk og regelmæssig udøvelse af virksomhed i værtslandet, hvor vedkommende advokat har været beskæftiget med værtslandets retssystem, herunder EF-ret, kan det med rimelighed formodes, at advokaten har opnået de kvalifikationer, der er nødvendige for at blive fuldstændigt integreret i advokaterhvervet i værtslandet; efter denne periode bør advokaten kunne opnå værtslandets advokattitel, hvis han kan godtgøre, at han har opnået erhvervserfaring dér; denne erfaring kan gøres til genstand for efterprøvning; hvis der i de mindst tre års faktiske og regelmæssige udøvelse af virksomhed kun indgår en kortere tid, hvor advokaten har beskæftiget sig med værtslandets retssystem, bør myndigheden desuden tage hensyn til alt øvrigt kendskab til dette retssystem, og den kan efterprøve dette kendskab ved en samtale; godtgøres det ikke, at betingelserne er opfyldt, skal værtslandets kompetente myndighed

[1] EFT L 78 af 26. 3. 1997, s. 17. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

[2] Sml. 1988, s. 1123.

begrunde, hvorfor den ikke kan tildele denne medlemsstats advokattitel efter de retningslinjer for forenkling, der er knyttet til nævnte betingelser; afslaget vil kunne indbringes for domstolene efter national ret;

(15) den økonomiske og erhvervsmæssige udvikling i Fællesskabet viser, at muligheden for at udøve advokatvirksomhed i fællesskab, herunder i en sammenslutning, bliver en realitet; det bør undgås, at den omstændighed, at advokatvirksomhed udøves i fællesskab i hjemlandet, bruges som påskud til at lægge hindringer i vejen for advokater, der deltager i fællesskabet, og som ønsker at etablere sig i værtslandet; det bør dog tillades medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger med det legitime mål at sikre advokatstandens uafhængighed; der bør fastsættes visse garantier i samtlige medlemsstater, der tillader udøvelse af advokatvirksomhed gennem advokatfællesskaber —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

1. Dette direktiv har til formål at lette adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet som selvstændig eller som lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvor bestikkelsen er opnået.

2. I dette direktiv forstås ved:

a) »advokat«: enhver person, der er statsborger i en medlemsstat, og som har ret til at udøve virksomhed under en af følgende faglige titler:

i Belgien:	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
i Danmark:	Advokat
i Tyskland:	Rechtsanwalt
i Grækenland:	Δικηγόρος
i Spanien:	Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu
i Frankrig:	Avocat
i Irland:	Barrister/Solicitor
i Italien:	Avvocato
i Luxembourg:	Avocat
i Nederlandene:	Advocaat
i Østrig:	Rechtsanwalt
i Portugal:	Advogado
i Finland:	Asianajaja/Advokat
i Sverige:	Advokat
i Det Forenede Kongerige:	Advocate/Barrister/Solicitor

b) »hjemland«: den medlemsstat, hvor advokaten før udøvelsen af advokatvirksomhed i en anden medlemsstat har fået ret til at benytte en af de i litra a) anførte faglige titler

c) »værtsland«: den medlemsstat, hvor advokaten udøver virksomhed i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser

d) »hjemlandets advokattitel«: advokattitlen i den medlemsstat, hvor advokaten før udøvelsen af advokatvirksomhed i værtslandet har fået ret til at benytte denne titel

e) »advokatfællesskab«: en enhed, med eller uden status som juridisk person, der er etableret i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, og hvis advokater udøver advokatvirksomhed i fællesskab under en fælles betegnelse

f) »relevant advokattitel« eller »relevant erhverv«: den titel eller det erhverv, der hører under den kompetente myndighed, hos hvilken en advokat lader sig registrere i henhold til artikel 3, i hvilken forbindelse der ved »kompetent myndighed« forstås denne myndighed.

3. Dette direktiv finder både anvendelse på advokater, der udøver virksomhed som selvstændige, og på advokater, der udøver virksomhed som lønmodtagere i hjemlandet og, med forbehold af artikel 8, i værtslandet.

4. Udøvelse af advokatvirksomhed i nærværende direktivs forstand tager ikke sigte på den udveksling af tjenesteydelser, som er omhandlet i direktiv 77/249/EØF.

Artikel 2

Ret til at udøve virksomhed under hjemlandets advokattitel

Enhver advokat har i en hvilken som helst anden medlemsstat ret til varigt at udøve de i artikel 5 nævnte former for advokatvirksomhed under hjemlandets advokattitel.

For integration i advokaterhvervet i værtslandet gælder bestemmelserne i artikel 10.

Artikel 3

Registrering hos en kompetent myndighed

1. En advokat, der ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor han har fået sin beskikkelse, skal lade sig registrere hos denne medlemsstats kompetente myndighed.

2. Værtslandets kompetente myndighed registrerer advokaten efter fremlæggelse af bevis for vedkommendes registrering hos hjemlandets kompetente myndighed. Værtslandets kompetente myndighed kan kræve, at det af hjemlandets kompetente myndighed udstedte bevis højst er tre måneder gammelt ved fremlæggelsen. Værtslandets kompetente myndighed giver hjemlandets kompetente myndighed underretning om denne registrering.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 gælder følgende:

— i Det Forenede Kongerige og i Irland skal advokater, der udøver virksomhed under en anden advokattitel end den, der benyttes i Det Forenede Kongerige eller i Irland, enten lade sig registrere hos den myndighed, der er kompetent for »barristers« og »advocates«, eller hos den myndighed, der er kompetent for »solicitors«

— i Det Forenede Kongerige er den kompetente myndighed for en irsk »barrister« den myndighed, der er kompetent for »barristers« og »advocates«, og for en irsk »solicitor« den myndighed, der er kompetent for »solicitors«

— i Irland er den myndighed, der er kompetent for »barristers« og »advocates« fra Det Forenede Kongerige, den myndighed, der er kompetent for »barristers«, og for en »solicitor« fra Det Forenede Kongerige den myndighed, der er kompetent for »solicitors«.

4. Når værtslandets kompetente myndighed offentliggør navnene på de advokater, der er registreret hos den, skal den også offentliggøre navnene på de advokater, der er registreret på grundlag af dette direktiv.

Artikel 4

Udøvelse af virksomhed under hjemlandets advokattitel

1. Advokater, der udøver virksomhed i et værtsland under hjemlandets advokattitel, skal udøve virksomheden under denne titel, der skal angives på hjemlandets officielle sprog eller et af dets officielle sprog på en sådan måde, at enhver forveksling med værtslandets advokattitel undgås.

2. Til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1 kan værtslandet kræve, at advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, tilføjer en oplysning om, hvilken faglig organisation i hjemlandet de tilhører, eller for hvilken domstol de har møderet i henhold til hjemlandets lovgivning. Værtslandet kan ligeledes kræve, at advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, anfører, at de er registreret hos hjemlandets kompetente myndighed.

Artikel 5

Aktivitetsområde

1. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, udøve den samme form for advokatvirksomhed som advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel, og kan navnlig rådgive om hjemlandets retssystem, EF-ret, international ret og værtslandets retssystem. Under alle omstændigheder skal han overholde de procedureregler, som gælder med hensyn til de nationale domstole.

2. Medlemsstater, der på deres område tillader en bestemt kategori advokater at oprette dokumenter, der giver bemyndigelse til at behandle dødsboer, eller som vedrører stiftelse eller overdragelse af rettigheder over fast ejendom, hvilket i andre medlemsstater er forbeholdt andre professioner end advokater, kan fra denne form for virksomhed udelukke advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, når denne er opnået i en af sidstnævnte medlemsstater.

3. Hvad angår udøvelse af virksomhed i forbindelse med repræsentation og forsvar af en klient for retten, kan værtslandet, i det omfang denne form for virksomhed i henhold til værtslandets retsregler er forbeholdt advokater, der udøver virksomhed under denne medlemsstats advokattitel, pålægge advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, enten at handle sammen med en advokat, der har møderet for den ret, der skal behandle sagen, og som i givet fald ville være ansvarlig over for denne ret, eller sammen med en »avoué«, der har møderet for den pågældende ret.

For at sikre, at retsvæsenet fungerer tilfredsstillende, kan medlemsstaterne dog udarbejde særbestemmelser for adgang til de øverste retsinstanser, f.eks. anvendelse af specialiserede advokater.

Artikel 6

Faglige og etiske regler

1. Uanset de faglige og etiske regler, en advokat er underkastet i hjemlandet, er en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, underkastet de samme faglige og etiske regler som de advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel, for så vidt angår alle de former for virksomhed, han udøver på værtslandets område.

2. Advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, skal sikres passende repræsentation i

værtslandets faglige instanser. En sådan repræsentation indebærer som et minimum stemmeret ved valg til disses organer.

3. Værtslandet kan pålægge en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, pligt til at tegne en advokatforsikring eller til at tilslutte sig en for advokater etableret garantifond efter de regler, værtslandet fastsætter for advokatvirksomhed, der udøves på dets område. En advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, er dog fritaget for denne forpligtelse, hvis han kan dokumentere, at han er omfattet af en forsikrings- eller garantiordning i overensstemmelse med de i hjemlandet gældende regler, forudsat at den pågældende forsikrings- eller garantiordning er ækvivalent i henseende til dækningens vilkår og omfang. Foreligger der kun delvis ækvivalens, kan værtslandets kompetente myndighed kræve, at der tegnes en supplerende forsikring eller stilles en supplerende garanti for at dække de områder, der ikke er omfattet af den forsikring, der er tegnet, eller den garanti, der er stillet efter hjemlandets regler.

Artikel 7

Disciplinærsager

1. Dersom en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, tilsidesætter de i værtslandet gældende forpligtelser, finder værtslandets retsplejeregler, sanktioner og retsmidler anvendelse.

2. Før en disciplinærsag indledes over for en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, skal værtslandets kompetente myndighed hurtigst muligt give hjemlandets kompetente myndighed underretning herom med fremlæggelse af alle relevante oplysninger.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse, når en disciplinærsag indledes af hjemlandets kompetente myndighed, som skal give værtslandets (landenes) kompetente myndighed underretning herom.

3. Uden at det indskrænker den beslutningsbeføjelse, der tilkommer værtslandets kompetente myndighed, skal denne under hele disciplinærsagen samarbejde med hjemlandets kompetente myndighed. Navnlig skal værtslandets kompetente myndighed træffe de fornødne foranstaltninger til, at hjemlandets kompetente myndighed har mulighed for at fremkomme med eventuelle bemærkninger for de instanser, for hvilke sagen indbringes.

4. Hjemlandets kompetente myndighed afgør efter sine egne formelle og materielle regler, hvilke konsekvenser der skal drages af den afgørelse, værtslandets kompetente myndighed har truffet over for en advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel.

5. Selv om det ikke er en forudsætning for den beslutning, værtslandets kompetente myndighed måtte træffe, medfører den omstændighed, at hjemlandets kompetente myndighed midlertidigt eller definitivt fratager advokaten retten til at udøve advokatvirksomhed, automatisk, at den pågældende advokat midlertidigt eller definitivt mister retten til at udøve virksomhed i værtslandet under hjemlandet advokattitel.

Artikel 8

Udøvelse af advokatvirksomhed som lønmodtager

En advokat, der er registreret i et værtsland under hjemlandets advokattitel, kan udøve advokatvirksomhed som lønmodtager hos en anden advokat, hos en advokatsammenslutning eller i et advokatselskab eller i en offentlig eller privat virksomhed, i det omfang værtslandet giver advokater, der er registreret under værtslandets advokattitel, ret hertil.

Artikel 9

Begrundelse samt domstolsprøvelse

Afslag på den i artikel 3 omhandlede registrering eller tilbagekaldelse af en sådan registrering samt afgørelser, hvorved der pålægges disciplinære sanktioner, skal begrundes.

Sådanne afgørelser kan efter reglerne i national ret indbringes for domstolene med henblik på prøvelse.

Artikel 10

Ligestilling med advokater i værtslandet

1. En advokat, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, og som godtgør, at han i mindst tre år faktisk og regelmæssigt har beskæftiget sig med værtslandets retssystem, herunder EF-ret, fritages for at opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 89/48/EØF, når han ønsker adgang til advokaterhvervet i værtslandet. Ved »faktisk og regelmæssig udøvelse af virksomhed« forstås en reel udøvelse af virksomhed uden afbrydelser bortset fra dem, der følger af begivenheder i det daglige liv.

Det påhviler den pågældende advokat at godtgøre over for værtslandets kompetente myndighed, at han faktisk og regelmæssigt har beskæftiget sig med værtslandets retssystem i mindst tre år. Med henblik herpå:

a) skal advokaten forelægge værtslandets kompetente myndighed alle oplysninger og relevante dokumenter, navnlig om antallet og arten af de sager, han har behandlet

b) kan værtslandets kompetente myndighed kontrollere den faktiske og regelmæssige udøvelse af virksomhed og kan om fornødent anmode advokaten om mundtligt eller skriftligt at forelægge yderligere præciseringer vedrørende de oplysninger og dokumenter, der er nævnt i litra a).

En beslutning fra værtslandets kompetente myndighed om ikke at indrømme fritagelse, hvis ikke det godtgøres, at kravene i første afsnit er opfyldt, skal begrundes og kan efter reglerne i national ret indbringes for domstolene med henblik på prøvelse.

2. En advokat, der i et værtsland udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, kan til enhver tid anmode om, at hans eksamensbevis anerkendes i henhold til direktiv 89/48/EØF med henblik på at få adgang til advokaterhvervet i værtslandet og på at udøve virksomhed under den advokattitel, der svarer til dette erhverv i denne medlemsstat.

3. En advokat, der udøver virksomhed under sit hjemlands advokattitel, og som godtgør, at han i mindst tre år faktisk og regelmæssigt har udøvet virksomhed i værtslandet, men kun i kortere tid har beskæftiget sig med denne medlemsstats retssystem, kan uden at skulle opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 89/48/EØF, med tilladelse fra værtlandets kompetente myndighed få adgang til advokaterhvervet i denne medlemsstat og få ret til at udøve dette erhverv under den titel, der svarer hertil i værtslandet, på nedenstående betingelser og vilkår:

a) Værtslandets kompetente myndighed tager hensyn til, om advokaten faktisk og regelmæssigt har udøvet virksomhed i den ovenfor anførte periode, i hvilken udstrækning han har kendskab til og faglig erfaring i værtslandets retssystem, herunder faglige og etiske regler.

b) Advokaten forelægger værtslandets kompetente myndighed alle relevante oplysninger og dokumenter, navnlig om de sager, han har behandlet. Vurderingen af, om advokaten faktisk og regelmæssigt har udøvet virksomhed i værtslandet, samt vurderingen af, om han vil være i stand til at fortsætte den virksomhed, han har udøvet dér, sker som led i en samtale med værtslandets kompetente myndighed, hvorunder det skal kontrolleres, om virksomheden er udøvet faktisk og regelmæssigt.

En beslutning fra værtslandets kompetente myndighed om ikke at give den pågældende tilladelse, hvis ikke det godtgøres, at kravene i første afsnit er opfyldt, skal begrundes og kan efter reglerne i national ret indbringes for domstolene med henblik på prøvelse.

4. Værtslandets kompetente myndighed kan ved en begrundet afgørelse, som kan indbringes for domstolene efter national ret, nægte at lade advokaten være omfattet af bestemmelserne i denne artikel, især hvis den skønner, at samfundsmæssige hensyn ville blive tilsidesat som følge af disciplinære sager, klager eller hændelser af enhver art.

5. Repræsentanterne for den kompetente myndighed, der behandler ansøgningen, skal behandle alle oplysninger, der er blevet forelagt, som fortrolige.

6. En advokat, der har fået adgang til advokaterhvervet i værtslandet efter reglerne i stk. 1, 2 og 3, har ud over retten til at gøre brug af den advokattitel, der svarer til advokaterhvervet i værtslandet, også ret til at gøre brug af hjemlandets advokattitel på hjemlandets officielle sprog eller et af dets officielle sprog.

Artikel 11

Advokatfællesskaber

Når udøvelse af advokatvirksomhed gennem advokatfællesskaber er tilladt i værtslandet for advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel, finder følgende bestemmelser anvendelse på advokater, der ønsker at udøve virksomhed under brug af denne titel, eller som er registreret hos den kompetente myndighed:

1) En eller flere advokater, der i værtslandet udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, og som er tilknyttet ét og samme advokatfællesskab i hjemlandet, kan i værtslandet udøve advokatvirksomhed gennem en filial eller et agentur oprettet af advokatfællesskabet. Dersom de grundlæggende bestemmelser, der regulerer advokatfællesskabet i hjemlandet, er uforenelige med de grundlæggende bestemmelser, der følger af værtslandets love og administrative bestemmelser, finder sidstnævnte love og betemmelser dog anvendelse, i det omfang overholdelsen af dem er begrundet i samfundsmæssige hensyn, der tilsigter beskyttelse af klienter og tredjemand.

2) Hver medlemsstat giver to eller flere advokater, der kommer fra samme advokatfællesskab eller fra samme hjemland, og som udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, mulighed for på sit område at udøve virksomhed inden for en form for advokatfællesskab. Hvis værtslandet for sine egne advokater åbner mulighed for forskellige former for advokatfællesskaber, skal ovennævnte advokater også have adgang til at udøve virksomhed under de samme former. De betingelser, hvorunder disse advokater udøver ders virksomhed i fællesskab i værtslandet, er underkastet værtslandets love og administrative bestemmelser.

3) Værtslandet træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på også at åbne mulighed for udøvelse af virksomhed gennem et fællesskab

   a) mellem flere advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, og som kommer fra forskellige medlemsstater

   b) mellem en eller flere af de i litra a) nævnte advokater og en eller flere advokater fra værtslandet.

   De betingelser, hvorunder disse advokater udøver deres virksomhed i fællesskab i værtslandet, er underkastet denne medlemsstats love og administrative bestemmelser.

4) En advokat, der ønsker at udøve virksomhed under brug af hjemlandets advokattitel, skal underrette værtslandet kompetente myndighed om, at han er medlem af et advokatfællesskab i hjemlandet, og skal give alle relevante oplysninger om dette advokatfællesskab.

5) Uanset bestemmelserne i nr. 1-4 kan et værtsland, i det omfang det forbyder advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel, at udøve advokatvirksomhed gennem et advokatfællesskab, der omfatter personer, som ikke er advokater, nægte en advokat, der er registreret under hjemlandets advokattitel, at udøve virksomhed på værtslandets område som medlem af sit advokatfællesskab. Advokatfællesskabet anses for at omfatte personer, der ikke er advokater, hvis personer, der ikke er advokater som defineret i artikel 1, stk. 2:

   — besidder hele dette advokatfællesskabs kapital eller en del af denne

   — anvender den betegnelse, som advokatfællesskabet udøver sin virksomhed under, eller

   — de facto eller de jure har den besluttende myndighed inden for dette advokatfællesskab.

   Når de grundlæggende bestemmelser, der regulerer et sådant advokatfællesskab i hjemlandet, er uforenelige enten med gældende regler i værtslandet eller med bestemmelserne i første afsnit, kan værtslandet uanset begrænsningerne i nr. 1 forbyde, at der åbnes en filial eller et agentur på dets område.

Artikel 12

Advokatfællesskabets betegnelse

Uanset under hvilken form advokater, der udøver virksomhed under hjemlandets advokattitel, udøver virksomhed i værtslandet, kan de anføre betegnelsen på det advokatfællesskab, de er medlem af i hjemlandet.

Værtslandet kan kræve, at der ud over den i stk. 1 omhandlede betegnelse angives, hvilken retlig form advokatfællesskabet har i hjemlandet og/eller navnene på de personer i advokatfællesskabet, der udøver virksomhed i værtslandet.

Artikel 13

Samarbejde mellem værtslandets og hjemlandets kompetente myndigheder samt tavshedspligt

For at lette anvendelsen af nærværende direktiv og undgå, at dets bestemmelser eventuelt anvendes alene med det formål at omgå de i værtslandet gældende regler, skal værtslandets kompetente myndighed og hjemlandets kompetente myndighed arbejde nært sammen og yde hinanden bistand.

De skal sikre, at de udvekslede oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 14

Udpegning af de kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger senest den 14. marts 2000 de myndigheder, der er beføjet til at modtage anmodninger og træffe afgørelser af den i nærværende direktiv omhandlede art. De underretter medlemsstaterne og Kommissionen herom.

Artikel 15

Beretning fra Kommissionen

Senest ti år efter direktivets ikrafttrædelse aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet med status over direktivets anvendelse.

Efter at have foretaget alle de nødvendige konsultationer, fremlægger Kommissionen ved denne lejlighed sine konklusioner med eventuelle ændringer, som vil kunne foretages i den indførte ordning.

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for senest den 14. marts 2000 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 1998.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Formand	*Formand*